

תת"ע 1377/12/19 - עימד חורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1377-12-19 מדינת ישראל נ' עימד חורי
תיק חיצוני: 10154574882

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	עימד חורי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 2.1.20 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל לידיו הזמנה לדיון וכי מעיון באישור המסירה בתיק עולה כי הוא נחתם על ידי אדם בשם "אחמד". טען כי ביום הדיון היה עם חום גבוה ומרותק למיטתו וצירף אישור מחלה מיום 31.12.19 ועד ליום 3.1.20. טען כי ביום 10.10.19 העתיק את מקום מגוריו לכתובת חדשה וכי גזר הדין לא התקבל בכתובתו המעודכנת. טען כי בחודש פברואר שהה באשפוז בבית החולים, ולאחר מכן שהה בחופשת מחלה בת שבועיים וצירף מכתב שחרור. טען כי הוא אב לשני ילדים קטנים ואשתו אינה עובדת. טען כי משנת 2009 ועד למקרה דנן לא ביצע כל עבירה נוספת.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש כפי שציין בבקשתו להישפט. טענה כי המבקש קיבל לידיו את ההזמנה לדיון וסירב לחתום וכי המסירה בוצעה כדין. טענה כי טענותיו של המבקש בדבר מחלתו לפני ואחרי מועד המשפט אינן רלוונטיות וכי המבקש לא פנה במועד הדיון או סמוך לכך לבית המשפט על מנת להודיע על דבר מחלתו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

עמוד 1

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נמסר לידי הנמען הרשום בתאריך 2.9.19, כאשר על גבי אישור המסירה נרשם בדפוס שם המבקש ומתחתיו מופיעה חתימת המקבל. עוד עולה מאישור המסירה כי השם "אחמד" המופיע על גבי אישור המסירה הוא שמו של עובד הדואר, אחמד יוסף, והחתימה "אחמד" כאמור, היא חתימתו של הדוור. מכאן שבוצעה מסירה כדין.

8. אשר לטענת המבקש כי לא קיבל לידו את גזר הדין שכן הוא נשלח לכתובתו הקודמת ולא לכתובתו העדכנית, אכן עולה מאישור המסירה כי גזר הדין נשלח למבקש בתאריך 12.1.20 וחזר בציון "עזב". עם זאת, המבקש לא הציג כל אסמכתא על כך שעידכן כתובתו במשרד הפנים ואף לא צירף תצהיר לתמיכה בבקשתו.

9. לטענת המבקש, ביום הדין היה חולה ומרותק למיטתו. בנסיבות אלה, אף אם נבצר מהמבקש להתייצב לדין במועד הקבוע, הרי שיכול היה להגיש הודעה או בקשה לדחיית מועד הדין "בזמן אמת" או לכל הפחות סמוך לאחר מכן משחלפה המניעה בהתאם לאישור הרפואי.

10. עם זאת, מאחר שהמבקש הציג אישור רפואי רלוונטי ליום הדין, ובהתחשב בכך ששהה באשפוז וחופשת מחלה ממושכת במהלך חודש פברואר, ולאור נסיבותיו האישיות, החלטתי ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

11. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של 500 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.6.20 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין יובא התיק בפניי לצורך קביעת מועד לדין.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ד' אייר תש"פ, 28 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.